

[Statsministeren.]

anden minister, nemlig til indenrigsministeren, som vi lige har hørt det. Jeg tror bestemt heller ikke, at den slags betydelige overlapninger virker befordrende på, skal vi sige omverdenens forståelse af det arbejde, der foregår her i folketinget.

Hr. Brixtofte anfører i den skriftlige begrundelse for sit spørgsmål, at de, som erhvervs-mæssigt er knyttet til sundhedssektoren, »har et rimeligt krav på, at der ikke skabes usikkerhed omkring sundhedssektorens fremtidige opbygning.«

Det lyder jo meget smukt at komme med den slags bemærkninger, men vi kan nu engang ikke undgå, at der kan opstå en vis usikkerhed om fremtiden. Jeg går da ud fra, at også hr. Brixtofte har den opfattelse, at der er mange ting i det nuværende samfund, som skal justeres, og som skal laves om, og som der derfor også er behov for at få en debat om.

Jeg går ud fra, at hr. Brixtofte og jeg kan være enige om, at vi først skal lave om på tingene, hvis og når vi har haft en virkelig fri og åben debat og har været igennem alle de overvejelser, som man nu engang skal igennem, før man bestemmer sig for en politik.

Det er faktisk et oplæg til en sådan fri og absolut åben debat om vores sundhedspolitik, som er kommet fra et udvalg i socialdemokratiet. Det er en debat, der først og fremmest er tænkt at skulle foregå i vores parti, men det er da klart, at vi er glade for, at der også i andre kredse er interesse for at diskutere de ting, der lægges frem i vores parti til debat.

Jeg kan sige, at regeringen ikke – og det var også det, indenrigsministeren gav udtryk for – har taget stilling til socialdemokratiets debatoplæg, fordi vi endnu en gang understreger, at det er et debatoplæg; vi skal have en fri og en åben debat.

Regeringen vil lytte til debatten; også hr. Brixtofte burde, synes vi, lytte til debatten, og jeg synes, han med sit spørgsmål er lidt for tidligt ude.

Brixtofte (V):

Jeg synes ikke, at statsministerens svar har bidraget til at skabe mere sikkerhed i sundhedssektoren. Nu er det jo ikke et tilfældigt udvalg – sådan opfatter jeg det i hvert fald ikke – når såvel socialministeren som indenrigsministeren står som underskriver af dets oplæg og dermed, medmindre statsministeren

siger noget andet, også må stå for de synspunkter, der fremgår af oplægget.

Derfor vil jeg spørge helt konkret: ønsker regeringen 1) at nationalisere lægerne, 2) at nationalisere tandlægerne, 3) at nationalisere apotekerne, 4) at nationalisere lægemiddeldistributionen, 5) at nationalisere medicinalindustrien?

Et klart svar fra regeringen vil bidrage til at skabe sikkerhed i stedet for disse undvigelsesmanøvrer.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg ved ikke, hvordan man har det i partiet venstre, hr. Brixtofte. Jeg går ud fra, at man – og jeg tror også, at formanden for det parti vil give mig ret deri – også har det sådan, at man med passende mellemrum, når der er nogle sager, man gerne vil have undersøgt og gerne vil have debatteret, lægger spørgsmålene ud til sine partiforeninger og får en indgående debat, og efter at debatten har fundet sted, tager man stilling til, hvilket politisk program man vil have for den fremtidige udvikling på dette eller hint område.

Det, vi står over for her, er den fremtidige udvikling i sundhedssektoren og altså spørgsmålet om organisations- og ansættelsesforhold og en række andre ting for læger og tandlæger, og hvorledes medicinindustrien skal være organiseret, og det samme gælder apotekervæsenet. Alle disse ting skal diskuteres. Det er store problemer og så store problemer, at vi gerne vil have den frie og åbne debat i vores parti og altså også gerne med hr. Brixtofte, men én ting vil vi ikke love hr. Brixtofte: at alt for tid og evighed skal blive ved det gamle.

Brixtofte (V):

Jeg er naturligvis enig med statsministeren i, at man skal have en fri drøftelse i partierne, men finder statsministeren ikke, det er noget særligt, når to af regeringens medlemmer står som underskivere af de synspunkter, der går ind for bl. a. en nationalisering af hele vores sundhedsvæsen?

Ninn-Hansen (KF):

Indenrigsministeren besvarede jo ikke mit spørgsmål før, om han havde været medlem af udvalget. Efter det svar, indenrigsministeren gav, måtte jeg forstå det sådan, at det alene var udvalgets medlemmer og absolut ikke den ansvarlige minister, der stod for oplægget.